

706/16 /31

Doc 03 4 29

EMBASSY OF ISRAEL

לונדון, כ"ד באדר ב' תשי"ד
29 במרס 1954

EW

שגרירות ישראל

אישי

משה היקר,

קראתי את חליפת המכתבים בינך לבין ב.ג. בשאלת
"המדינה המרונית בלבנון".

הנני מסכים לעמדתך וחושב את חכנית ב.ג. לבלתי-
ריאלית ומסוכנת גם יחד. כזכור לך, בזמנו עסקתי רבות
בשאלה זו וכבר אז הגעתי כמוך למסקנה שגם בלבנון עצמה
(ההר בלי בירות וטריפולי מכאן, וג'בל-עמל השיעי - מכאן)
לא יהיה יסוד לקיום מדינה מרונית בגלל נוכחות הדרוזים
הקנאים לעצמאותם (בכלל, וביחסיהם עם המרונים שונאיהם מאז
ומתמיד בפרט) והחדירה המתמדת להר עצמו של מוסלמים ונוצרים
שאינם מרונים - (וקודם כל היוונים-אורתודוכסים בעלי נטיות
פאן-ערביות, או לפחות "פאן-סוריות" בגלל הסיבות שתיארת
במכתבך).

מאז הודע המצב. לא כל המרונים מאוחדים בשאלת
"הבית הלאומי" הנוצרי בלבנון. רבים, וביניהם הנשיא שמעון,
תומכים בליגה הערבית. אין היום מנהיג בין המרונים בעל
מעמד והשפעה כאמיל אדה המנוח. מעמד הבאטראקיה ירד בגלל
הפירוד הפנימי בין הבישופים. חברי אגודת "הפניקיים הצעירים"
(של צ'רלס קורם) התפזרו לכל הרונחות. ידידנו אלפרד נקאש
כפי שנוכחתי בפגישתי בהכתרה, נשאר נאמן להשקפותיו הלבנוניות
והמרוניות. אך הרצון להיות שר חוץ אף גדול מזה והוא הצטרף
בשנים האחרונות לחבורת שמעון ~~במלמעט~~ ותומכיו.

מבחינה כלכלית לא יהיה יסוד לקיום יחידה מרונית
מדינית עצמאית ואין להשוות את התנאים בזמננו עם המצב
~~המרוני~~ בימי המשטר הסנג'אקי בלבנון, שהיה נשען בעיקר
על המשק הטבעי וכשומת החיים היחה שונה מזו של היום. כלכלת
לבנון תלויה עתה יותר מאשר בכל תקופה אחרת שבעבר בחוץ
ובאיזור החקלאי שבבקעה ובג'בל-עמל.

את הסכנות המדיניות שבחכנית ב.ג. תאורת במכתבך.
שלך,

אליהו

(M)